

[Flygaard]

respekterer forhandlings- og aftalefriheden for de arbejdsfrie og samfundsskabte værdistigninger. Er der noget at sige til, at store dele af befolkningen ikke er tilfredse med denne tingenes tilstand? Det er på denne baggrund, at medlemmer af retsforbundets folketingsgruppe har fremsat forslag til lov om en løbende værdistigningsafgift til staten.

Formålet med lovforslaget er ganske klart: man vil med lovforslaget bidrage til en større lighed i indkomst- og formuefordelingen, man vil gøre kapitalanbringelse i jord mindre attraktiv og således lette erhvervslivets mulighed for kapitaltilførsel, man vil lette generationsskiftet på land og i by, og man vil skabe grundlag for lettelser i skatterne på indkomst og forbrug. Sidst, men ikke mindst, vil man med lovforslaget bremse spekulation i fremtidige værdistigninger. Det ligger efter vores opfattelse helt klart, at jorden fortsat vil stige i værdi reelt set. Det skyldes bl. a., at vi bliver flere her på Jorden. En opgang i reallønnen trækker i samme retning. Tekniske fremskridt har altid bundfældet sig i højere jordværdier, gør det og vil fortsat gøre det. Man kan lide det, eller man kan lade være, men sådan er det nu. Det er et politisk spørgsmål, hvem disse værdistigninger tilhører, og ud fra et ejendomsretligt synspunkt kan man anlægge det synspunkt, at man kun kan påberåbe sig ejendomsret til de værdier, som man selv har skabt, hvoraf også følger, at de værdier, som intet enkeltmenneske har skabt, men som er et produkt af samfundets vækst og udvikling, tilhører os alle i fællesskab.

Lovforslaget er udformet således, at der i størst muligt omfang er taget højde for den eksisterende lovgivning. Lovforslaget går ud fra de i lov om vurdering af landets faste ejendomme anførte principper, og det vil bl. a. sige, at der ved vurderingen tages hensyn til alle byrder af offentligretlig karakter, herunder også ejendomsskatter. Efter forslaget foreslås der en almindelig jordvurdering pr. 1. april 1980 forud for den ordinære vurdering pr. 1. april 1981, det, der bliver den 17. almindelige vurdering.

Den afgiftspligtige jordværdistigning beregnes som forskellen mellem den aktuelle jordværdi og den inflationskorrigerede nulpunktsjordværdi, og denne beregnes som jordværdi ved vurderingen i 1980 multipliceret med ændringen i forbrugerprisindeksen

fra tidspunktet for vurderingen i 1980 til tidspunktet for den seneste jordværdiansættelse. Efter forslaget skal der for hvert år mellem vurderingerne foretages en justering af den ansatte jordværdi på grundlag af den konstaterede udvikling i handelspriserne på jord i det forløbne år. Den årlige opjustering af jordværdierne tilsigter at forebygge oparbejdelse af et afgiftsefterløb mellem vurderingerne og, når vi talte om at inddrage store, springvise forøgelser af jordejernes udgifter efter hver ny vurdering.

Fra mange sider har der igennem tiden været givet principiel tilslutning til retsforbundets jordpolitiske synspunkter. Jeg bemærkede dog, at det gjorde skatte- og afgiftsministeren ikke. Men nogle har været tilbageholdende, når vi talte om at inddrage den eksisterende jordværdi med eller uden erstatning, ligesom andre igen har peget på, at man ikke ud fra et vist ejendomsretligt synspunkt kunne inddrage nominelle stigninger, selv om passive kapitalister ikke er anderledes stillet, når disse stigninger udelukkende har deres baggrund i et almindeligt stigende prisniveau.

Ud fra et realpolitisk synspunkt og for at komme de anførte synspunkter i møde er det foreliggende forslag fremsat. Ud fra, hvad der indtil nu er sagt fra forskellig politisk hold, burde det fremsatte forslag kunne samle tilslutning her i folketinget. Det skal understreges, at der ikke, i modsætning til et eventuelt regeringsforslag, er stillet forslag om beskatning af nogen værdistigning på bygningsværdien, fordi en sådan beskatning kun vil være af nominel karakter, ikke af reel karakter.

Om debitorgevinster dette, at debitorgevinster ved inflation og kreditorgevinster ved deflation kan man neutralisere ved en indeksordning. Kapitalgevinster, der er et produkt af en ændret lovgivning, bør nok også gøres til genstand for beskatning. Et eksempel i så henseende er jo boligområdet.

Jeg vil også gerne pege på, at der selvfølgelig ikke skal være fradragsret for en sådan jordværdistigningsafgift, thi så ville værdien af en sådan reform mere end halveres, men der bliver basis for en reduktion af beskatningen på indkomst og forbrug, og en sådan reduktion er der vistnok et udtalt behov for. Med en sådan reform vil der efter vores opfattelse være lagt en god bund for beskatning.